

[Kirsten Jacobsen]

har bl.a. nu indført det meget moderne udtryk accessorisk virksomhed, som både bliver brugt og misbrugt til alverdens ting; det ved vi godt.

Det er en lidt underlig situation, at vi nu får formålsparagraffen taget ud af lovforslaget. Vi er meget tilfredse med, at Fremskridtspartiet får flertal for dette ændringsforslag. Vi ved udmærket godt, at Socialdemokratiet vil noget helt andet. Hvor vi vil fjerne muligheden for at drive accessorisk virksomhed og sige, at boligselskaberne skal løse danske boligsociale problemer, vil Socialdemokratiet give dem ret til at gøre alverdens ting. Men det, vi opnår i dag, er trods alt, at vi udsætter smerten, indtil boligministeren får en ny formålsparagraf vedtaget her i Tinget, og så kan vi jo leve så godt så længe.

Dernæst er jeg nødt til at sige, at Fremskridtspartiet er utrolig skuffet over, at de løfter, der er kommet fra regeringspartierne igenem flere år om at få gjort op med disse pseudoboliger i form af de spekulative private andelsboliger, bliver der overhovedet ikke rørt ved. Det er ikke mere end et par år siden, at man havde et papir, hvori der stod, at »med henblik på en kraftig reduktion i de offentlige tilskud allerede fra 1991 . . .« osv. osv., men det har regeringen altså heller ikke længere lyst til at holde fast i, og det må vi så bare konstatere. Fremskridtspartiet kan jo se, hvordan de private andelsboliger bliver misbrugt af entreprenører til at spekulere til fordel for egen profit, og man kan se, hvor lidt kontrol der er i kommunerne med de projekter, der gives tilskud til. Derfor er det et pseudoprodukt, som man skal se at få afskaffet. Jeg mener, ejerboliger er ejerboliger, og dem må folk bygge for egen regning. Lejeboliger er lejeboliger, og dem har vi altså en del af, som vi giver tilskud til. Men dette er sådan noget midt imellem, som hverken er fugl eller fisk. Det vil vi simpelt hen ikke medvirke til.

Vi vil dog gerne acceptere, at der er nogle ganske få mennesker her i landet, som har en anden opfattelse af livet osv., som vil organisere sig og have lov til at stå som kollektive ejere. Dem vil vi gerne acceptere, og de kan så få en lille pote. Men det forudsætter, at det er selv-groede andelsboligforeninger, at det er nogle, som er dannet, inden projektet sættes i gang, og at man har sikkerhed for, at det er sådan. Hvis man bevæger sig ud i disse her spekula-

tioner, som man ikke har styr på alligevel, vil vi altså ikke give skatteyderpenge til det.

Med de skandaler, der har været omkring ungdomsboligerne, synes vi, det var en god idé, at man her i Folketinget tog en pause med hensyn til at opføre flere af dem. Når man havde strammet reglerne op og fået sikkerhed for en forsvarlig forvaltning i fremtiden, kunne man tage stilling til, om man skulle igangsætte nogle nye. Når vi har ladet en kvote på 500 blive tilbage, skyldes det ikke så meget, at der skal kunne opføres 500, men at der skal være en bevilling, således at opretningsarbejde m.v. stadig væk skal kunne foregå.

Men som sagt er dette et lovforslag, som vi plejer at stemme imod, og det vil vi gøre igen. Men jeg skal meddele, hvordan vi vil stemme til de enkelte ændringsforslag. De af boligministeren under nr. 1 og nr. 10 stillede ændringsforslag stemmer Fremskridtspartiet for. Fremskridtspartiet stemmer selvfølgelig også for Fremskridtspartiets egne ændringsforslag under nr. 2 og nr. 3. Vi stemmer imod SF's udvidelse af kvoterne under nr. 4. Vi stemmer imod boligministerens udvidelse af kvoterne under nr. 5. Vi stemmer imod udvidelsen af kvoten under nr. 7. Vi stemmer for vores egen reduktion under nr. 8. Vi stemmer imod nr. 9, som er en konsekvens af udvidelsen af kvoterne under nr. 5. Og vi stemmer for boligministerens ændringsforslag nr. 10.

Jørgen Estrup (RV):

Boligbyggeriloven er jo også finanslov, og derfor er der ikke så frygtelig meget at føje til. Det, der allerede er vedtaget, er vedtaget, og det står vi selvfølgelig bag. Jeg tror også, at vi har fundet et nogenlunde rimeligt kompromis omkring kvoterne.

Det, som der derimod nok kunne være grund til at føje et par bemærkninger til, er selve spørgsmålet om styringen af boligbyggeriet og de former, vi har anvendt i nu snart mange år. Jeg deler det synspunkt, som også er kommet til udtryk heroppefra, at det ville være meget rart, hvis vi kunne finde nogle andre måder at mødes på, for det er ikke specielt interessant og forståeligt, at vi hvert år skal tale om kvoter.

Men det kræver, at man får styr på et andet begreb: tilrettelæggelsen af det støttede byggeri. Derfor er decentraliseringen unægtelig det, der lover bedst. Men jeg tror, at vi her har en